

**PLAN DE INTEGRITATE
PENTRU IMPLEMENTAREA STRATEGIEI NAȚIONALE ANTICORUPȚIE
2021-2025 LA NIVELUL CAS NEAMȚ**

Obiectivul specific 2.2.- Formarea unei culturi civice de confruntare a fenomenului corupției ”mici”, inclusiv prin utilizarea noilor tehnologii

Ce este și ce nu este corupția

Legislația în vigoare oferă cetățenilor atât instrumente cât și mijloace pentru a înlătura faptele de corupție ale funcționarilor publici, care constau în principal în ”atenții”, ”șpăgi”, ”cadouri”, în condițiile în care cetățenii, în calitate de contribuabili, achită taxe și impozite din care se finanțează cea mai mare parte a serviciilor publice.

Astfel, ca urmare a unor fapte de corupție, cetățenii nu trebuie să fie obligați să plătească pentru un serviciu public pe care de fapt l-au achitat și, deși, spre exemplu, plătesc asigurări sociale de sănătate, atunci când solicită asistență medicală sunt în imposibilitatea de a achita plățile ”neoficiale” solicitate de către anumiți funcționari publici.

Este evident că întotdeauna corupția se multiplică pe măsură ce se desfășoară, produce și mai multă corupție, fiind nevoie de eforturi majore de combatere, din partea întregii societăți, necesitând în principal acțiuni ferme de prevenție. Implicarea în activitatea de educație și prevenire a corupției, dar mai ales implicarea în combaterea și sancționarea ei reprezintă mijloacele cele mai eficiente de luptă împotriva acesteia.

Ce este corupția?

Corupția, în sens larg, reprezintă folosirea abuzivă a puterii încredințate, în scopul satisfacerii unor interese personale sau de grup.

Acestă definiție largă a corupției este reflectată în legislația românească în sens restrâns, prin definirea anumitor infracțiuni distincte care se încadrează în termenul generic de corupție, precum: darea și luarea de mită, traficul de influență, primirea de foloase necuvenite etc.

Așadar, orice act al unei instituții sau autorități care are drept consecință provocarea unei daune interesului public, în scopul de a promova un interes / profit personal sau de grup poate fi calificat drept ”corupt”.

Nu este obligatoriu să existe un prejudiciu (concret sau material) al interesului public pentru a identifica o faptă de corupție.

Rezultă astfel că ne aflăm în fața unei fapte de corupție, atât timp cât un funcționar, profitând de poziția sa, obține alte beneficii personale în afara celor la care este îndreptățit potrivit prevederilor legale în vigoare (salariu).

În aceeași măsură în care trebuie să recunoaștem o faptă de corupție, trebuie să fim în măsură să identificăm și ce nu constituie o faptă de corupție.

Ce nu este corupția?

Deși există anumite fapte care vă pot aduce uneori prejudicii importante făcute de funcționari sau oficiali ai diverselor instituții sau autorități publice în cadrul sau prin depășirea atribuțiilor lor de serviciu,

ele nu pot și nu trebuie catalogate drept ”*corupție*” dacă intenția funcționarului nu a fost de a obține un avantaj sau profit pentru el sau pentru altul.

Exemple de astfel de fapte prin care se încalcă legile ori drepturile dumneavoastră sunt: abuzul administrativ, eroarea, depășirea competenței, neglijența.

Astfel:

- refuzul unui funcționar de a elibera un document oficial, ca urmare a formulării unei cereri cu îndeplinirea tuturor condițiilor legale, este un *ABUZ* și nu o faptă de corupție;
- înscrierea într-un document oficial elaborat de către o instituție sau autoritate publică a unor informații eronate (situații de fapt distorsionate, trimiteri la prevederi legale care nu mai sunt în vigoare, etc.), reprezintă o *EROARE administrativă*, și nu o faptă de corupție;
- dacă, în îndeplinirea sarcinilor de serviciu, funcționarul acționează cu depășirea competențelor ce îi revin potrivit fișei postului și prevederilor legale, suntem în prezența unei *DEPĂȘIRI DE COMPETENȚĂ* și nu a unei fapte de corupție;
- dacă la registratura unei instituții publice ca urmare a depunerii unei cereri sau petiții, din eroare nu primiți număr de înregistrare, ne găsim în situația unei *NEGLIJENȚE* și nu a unei fapte de corupție.

Pentru repararea prejudiciilor cauzate de astfel de fapte calea care trebuie urmată este fie cea a reclamației / contestației administrative, iar în caz de nesoluționare favorabilă calea instanței de judecată în cadrul unui proces în contencios administrativ, fie direct calea instanței civile.